

Arrest

**nr. 63 305 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 4 maart 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden weigeringsbeslissing luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Betrokkene voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Hoewel betrokkene voor 18 maart 2008 een geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen, slaagt hij er niet in aan te tonen dat hij op 15 december 2009 minstens 5 jaar ononderbroken in België verbleef. In het administratief dossier van betrokkene zit immers een aankomstverklaring d.d. 25.04.2007, afgeleverd te Gent en ondertekend door de heer (B.E.S.) (nationaliteit Bulgarije). Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt eveneens dat betrokkene tegenover de Federale Gerechtelijke politie Antwerpen verklaard heeft dat hij deze identiteit gebruikt heeft (meer info verder). In voorgenoemde aankomstverklaring verklaart betrokkene dat hij op 25.04.2007 in België is aangekomen. Zodoende verbleef betrokkene op 15.12.2009 geen 5 jaar ononderbroken in België en kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staft die aan de hand van getuigenverklaringen, documenten aangaande oprichten van een bvba en brieven aangaande aanmelding en niveaubepaling bij het Huis van het Nederlands), dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19 juli 2009. De elementen met betrekking tot zijn lokale verankering kunnen bijgevolg niet in betrokkene zijn voordeel weerhouden worden.

Zoals reeds werd aangehaald heeft betrokkene getracht de overheid te misleiden door gebruik te maken van een valse identiteit. Betrokkene heeft op 07.01.2010 tegenover de Federale Gerechtelijke politie Antwerpen verklaard dat hij gebruik heeft gemaakt van een vals Bulgaars document met een valse naam (met name (B.E.), 010.10.1970 te Kyrdzhali van Bulgaarse nationaliteit) teneinde in België een legaal verblijf te bekomen. Deze verklaring van de betrokkene wordt gesteund door de administratieve dossiers van beide identiteiten bij de DVZ. Uit vergelijking van vingerafdrukken genomen door de Federale Gerechtelijke politie Antwerpen met de databank van Gerechtelijke identificatiedienst en met de databank van printrak blijkt immers dat (B.E.) in werkelijkheid (D.E.) is, geboren op 01.01.1974 te Karakocan, van Turkse nationaliteit. Bovendien werd betrokkene op 14.08.2008 op basis van zijn valse Bulgaarse identiteit in het bezit gesteld van een E-kaart. Hij verkreeg deze kaart ingevolge zijn aanvraag tot vestiging als Europese onderdaan die hij ingediend had bij de gemeente Mechelen op 31.08.07. Deze aanvraag was gebaseerd op een valse Bulgaarse identiteitskaart (met nr° 113689719) en bewijzen van een zelfstandige activiteit. Betrokkene heeft bijgevolg getracht de Belgische overheid te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijk handelen volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel *fraus omnia corrumpit*.

Bovendien kwam betrokkene vorig jaar in aanraking met de ordediensten. Hij werd op 05.01.2010 aangehouden wegens poging tot misdad en doodslag. Op 05.01.2010 werd hij opgesloten in de gevangenis te Antwerpen en kwam vrij op 25.02.2010.

Mede door deze actuele elementen van openbare orde en het feit dat betrokkene de Belgische autoriteiten manifest probeerde te misleiden en fraude heeft gepleegd, kan geen gunstig regeling worden toegestaan aan betrokkene.

Verder toont betrokkene niet aan dat hij zich in een andere prangende humanitaire situatie bevindt zoals bedoeld in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

Betrokkene beweert dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt omdat hij sinds 18 jaar in België woont. Gezien betrokkenes aankomstverklaring van 2007, toont hij niet aan dat hij reeds 18 jaar in België verblijft. Zelf indien dit toch het geval zou zijn, is dit te wijten aan betrokkenes eigen houding. Hij heeft immers reeds op 03.04.1998 en 04.10.2002 een Bevel om het Grondgebied te Verlaten ondertekend. Het principe wordt gehanteerd dat betrokkene in eerste instantie de verplichting heeft om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene diende alles in het werk te stellen om aan zijn wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en is dan ook zelf verantwoordelijk voor zijn gevorderde staat van integratie en banden in België.

Ten slotte, beweert betrokkene dat hij vreest om het slachtoffer te worden van represailles door de overheid indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor represailles volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet hoeft

terug te keren naar Turkije. Hij dient enkel het Schengengebied te verlaten. Hij kan zich, indien gewenst, wenden tot een derde land.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie -en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,10 van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel: geput uit de schending van art. 9bis vreemdelingenwet alsook de materiële motiveringsverplichting. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen. Verwerende partij stelt dat verzoeker zich niet bevond op het grondgebied uiterlijk op 31.03.2007. Hiervoor baseert verwerende partij zich op de aankomstverklaring die is afgeleverd aan (B.) op 25.04.2007. Verzoeker heeft België niet verlaten. De aankomstverklaring heeft hij blijkbaar pro forma laten opstellen om een verblijfsrecht te verkrijgen met zijn alias. Verzoeker voldoet weldegelijk aan criterium 2.8.A en dient hij geregulariseerd te worden. Het ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar met geloofwaardige pogingen voor 18/03/2008 om een verblijfstitel te verkrijgen, wordt in casu aangetoond door:

- *De eerdere geloofwaardige pogingen van verzoeker om een verblijfstitel te verkrijgen in België (2 asielaanvragen, een regularisatieaanvraag conform de wet van 22/1 2/1 999, etc.)*
- *Het attest van immatriculatie dd. 12/03/1996, geldig tot 12/06/1996*
- *Het attest van woonst dd. 14/01/2000 van verzoeker*
- *Verklaring dd. 12/01/1999 van het OCMW Antwerpen*
- *Attest van gekendheid dd. 28/1 2/1 999 van het AZ Stuivenberg*
- *Verklaring dd. 18/01/2000 van de KBC Bank*
- *Getuigschrift van gekendheid dd.14/01/2000 door het OCMW Gent*
- *Getuigschrift van gekendheid door WEYTEN Rudy*
- *Verklaring dd. 20/09/2005 van de VZW Koerdistan Centrum*
- *Verklaring dd. 18/01/2002 van de wijkagent*
- *De oude huurovereenkomsten van verzoeker*
- *Diverse kwitanties*
- *Documenten m.b.t. de door verzoeker opgerichte BVBA BUDUR*

Bovengenoemde documenten bewijzen ook de duurzame lokale verankering van verzoeker in België. De duurzame lokale verankering van verzoeker in België worden ook bewezen door de taallessen die verzoeker heeft gevolgd en nog wenst te volgen. Verzoeker spreekt zeer goed Nederlands (mondeling een hoger niveau NT2). Voor het gebruiken van een alias is verzoeker niet veroordeeld."

2.2. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is genomen omdat hij wel degelijk 5 jaar ononderbroken in het Rijk verblijft daar hij nooit het Rijk zou hebben verlaten en dat hij de aankomstverklaring pro forma heeft later opstellen om een verblijfsrecht te verkrijgen met zijn alias.

De bestreden verklaart de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond, nadat is vastgesteld dat verzoeker niet onder toepassing valt van het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 omdat hij er niet in slaagt aan te tonen dat hij op 15 december 2009 vijf jaar ononderbroken in België verblijft en dat de elementen met betrekking tot zijn lokale verankering niet in zijn voordeel weerhouden kunnen worden. Voorts wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker heeft getracht de overheid te misleiden door gebruik te maken van een valse identiteit en dat verzoeker vorig jaar in aanraking kwam met de ordediensten.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft

beoordeeld en of zij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Verzoeker geeft zelf toe dat hij fraude heeft gepleegd om zijn verblijfsrecht te verkrijgen met zijn alias en ontkent niet dat hij in aanraking kwam met de ordediensten. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen op kennelijk onredelijke wijze zijn genomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC